U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **C. O.,** zastoupené JUDr. Pavlem Čadrou, advokátem se sídlem v Praze 2, Karlovo nám. 28, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2006, č. j. 62 Az 20/2006 - 25,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci stěžovatelky JUDr. Pavlu Čadrovi, advokátovi se sídlem v Praze 2, Karlovo nám. 28, **s e p ř i z n á v á** odměna ve výši 4800 Kč. Tato částka bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 23. 3. 2006, č. j. OAM-322/VL-10-08-2006, byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná.

Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), protože tento soud dospěl k závěru, že správní orgán měl dostatečné podklady pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žádosti stěžovatelky a nepochybil, pokud žádost stěžovatelky zamítl. Napadené rozhodnutí je podle krajského soudu zcela v souladu se zákonem. Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu.

Podáním ze dne 14. 8. 2007, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 8. 2007, vzala stěžovatelka svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu v plném rozsahu zpět, a to z rodinných důvodů, kdy žádá „zastavit řízení (Stop azyl) o kasační stížnosti, protože chce rychle odjet domů.“

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Zpětvzetí kasační stížnosti stěžovatelkou bylo učiněno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Nejvyšší správní soud tedy v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatelka vzala svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byla uspokojena, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2006, č. j. 62 Az 20/2006 - 43, ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Pavel Čadra, advokát se sídlem v Praze 2, Karlovo nám. 28. Ustanovenému zástupci stěžovatelky byla přiznána odměna v celkové částce 4800 Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bod 5. advokátního tarifu, tak, že za jeden úkon je stanovena odměna 2100 Kč a k němu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. stát. Tato částka proto bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu